

Zajęcia fakultatywne dedykowane (filozofia): 3 ECTS, konwersatorium, 30 h

1	Nazwa zajęć po polsku i angielsku	Filozofia kontynentalna – wybrane zagadnienia Continental philosophy – selected issues
2	Imię i nazwisko wykładowcy, tytuł/stopień naukowy	Paweł Bytniewski dr hab. prof. UMCS
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	
5	Semestr studiów (akceptuje Zespół programowy kierunku filozofia)	letni
6	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30 h, 1 ECTS Konsultacje i zaliczenie 3 h, 0,1 ECTS Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 33 h, Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,1 ECTS Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 30 h Przygotowanie się do zaliczenia (w tym pisanie pracy) 27 h Łączna liczba godzin niekontaktowych 57 h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 1,9 ECTS Sumaryczna liczba punktów ECTS 3
7	Wymagania wstępne	elementarna znajomość historii filozofii nowożytnej
8	Opis zajęć	„Filozofia kontynentalna” to określenie, jakim obdarzono pewne nurty filozoficzne powstałe głównie w Niemczech i we Francji w XIX i XX wieku. Sam termin ma jednak źródło w filozofii uprawianej po drugiej stronie kanału La Manche i w tradycji anglosaskiej. Stąd termin ten używany jest polemicznie lub aprobatywnie w różnego rodzaju porównaniach nurtów filozoficznych, krytykach stanowisk etc., których celem jest określenie tożsamości rzeczonych nurtów. Dwie tradycje – polemicznie lub aprobatywnie, innowacyjnie lub w duchu kontynuacji – trzeba brać pod uwagę uczestnicząc w dyskusjach dotyczących filozofii kontynentalnej. To linia kartezjańska (E. Husserl i nurt fenomenologiczny, filozofia hermeneutyczna) oraz kantowska (dwudziestowieczne odmiany neokantyzmu, francuska filozofia nauki). W XX wieku stały się one punktami odniesienia różnorodnych formuł krytyk i budowania intelektualnych odskoczni. Jak uprawia się dziś filozofię tak właśnie ułożoną w historii tych tradycji? Czy możliwy jest dialog między kontynentalnymi a „nie-kontynentalnymi” nurtami filozofii? A może sam podział dziś już nie dostarcza intelektualnej inspiracji? Oto kwestie poruszane w wykładzie.
9	Zakres tematów	1) Co to jest filozofia analityczna? 2) Główne tradycje filozofii kontynentalnej 3) Kartezjańska formuła filozofii w XX wieku 4) Edmunda Husserla program filozofii fundamentalnej 5) „Filozofia jako nauka ścisła, ten sen już się skończył” 6) Postkantowskie formuły transcendentalizmu – E. Cassirer 7) K. Lorenza przeadresowanie transcendentalizmu

		8) H.G. Gadamer – „filozoficzne podstawy XX wieku” 9) Hermeneutyka radykalna – J. Caputo i inni 10) Co to jest strukturalizm? 11) Poststrukturalizm 12) R. Rorty – filozofia i kontyngencja 13) M. Foucaulta krytyka poznania humanistycznego 14) Krytyczne ujęcia podziału na kontynentalną i analityczną formułę filozofowania 15) Podsumowanie
10	Literatura (z podziałem na obowiązkową i uzupełniającą)	Cassirer E., <i>Esej o człowieku</i>, Warszawa 1977. (wybrane fragmenty) Deleuze G., <i>Po czym rozpoznać strukturalizm?</i> [w:] <i>Drogi współczesnej filozofii</i>, wybór, wstęp M. J. Siemek. Warszawa 1978, s. 286-328. Derrida J., <i>Struktura, znak i gra w dyskursie nauk humanistycznych</i>, „Pamiętnik Literacki: czasopismo kwartalne poświęcone historii i krytyce literatury polskiej” 1986, nr 77/2, s. 251-267. Foucault M., <i>Słowa i rzeczy. Archeologia nauk humanistycznych</i>, Gdańsk 2005. (wybrane fragmenty). Gadamer H.G., <i>Filozoficzne podstawy XX wieku</i> [w:] H.G. Gadamer, <i>Rozum słowo, dzieje</i>, Warszawa 1979 s. 57 -78. Hajduk Z., <i>Kontynentalna i anglo- amerykańska filozofia nauki</i>, „Studia Philosophiae Christianae” 1986, nr 22/1, s. 43-61. Husserl E., <i>Idee</i>, PWN, Warszawa 1975. (fragmenty) Husserl E., <i>Kryzys europejskiego człowieczeństwa a filozofia</i> Warszawa 1993 (wybrane fragmenty) Husserl E., <i>Medytacje kartezjańskie</i>, PWN, Warszawa 1982. (wybrane fragmenty) Lorenz K., <i>Odwrotna strona zwierciadła. Próba historii naturalnej ludzkiego poznania</i>, PIW, Warszawa 1977. (wybrane fragmenty) Lorenz W., <i>John D. Caputo i próba radykalizacji filozofii hermeneutycznej</i>, „Sztuka i Filozofia” 2003, 22(254), s. 22-39. Norris Ch., <i>Filozofia „ER(R)GO. Teoria–Literatura–Kultura”</i> 2010, nr 1-2 (20-21), s. 9-17. Rorty R., <i>Dekonstrukcja</i> „Teksty Drugie” 1997, nr 3 (45), s. 183-223. Rorty R., <i>Dekonstrukcja</i>, „Teksty Drugie: teoria literatury, krytyka, interpretacja” 1997, nr 3 (45), s. 183-223. Rorty R., <i>Filozofia analityczna a filozofia transformacyjna</i>, „Analiza i Egzystencja” 2007, nr 5, s. 5-26. S. Critchley, <i>Continental Philosophy. A Very Short Introduction</i>, Oxford Univ. Press., 2001. Szahaj A., <i>Siła i słabość hermeneutyki</i>, „Teksty Drugie: teoria literatury, krytyka, interpretacja” 2012, nr 1/2 (133-134), s. 87-94. Szahaj A., <i>Teksty na wolności (strukturalizm - poststrukturalizm - postmodernizm)</i>, „Kultura Współczesna” 1993, vol. 2, s. 5-13. Woleński J., <i>Filozofia nauki a historia nauki</i>, „Prace Komisji Historii Nauki PAU” 2014, nr 13, s. 99-115. Literatura uzupełniająca: <i>A Companion to Continental Philosophy</i>, S. Critchley and W. Schroder

		(ed.), Blackwell Publishing 1998. Atkins K., <i>Self and Subjectivity</i>, Blackwell Publ. Malden, MA 2005. Cutrofello A., <i>Continental Philosophy. A Contemporary Introduction</i>, Routledge New York, London 2005. <i>The Oxford Handbook of Continental Philosophy</i>, M. Rosen and B. Leiter (ed.), Oxford, New York, 2007.
11	Efekty uczenia się z przyporządkowaniem do efektów uczenia się kierunkowych	Wiedza: W1, zna w zaawansowanym stopniu podstawową terminologię, główne kierunki oraz najważniejsze stanowiska tzw. filozofii kontynentalnej – hermeneutyka, hermeneutyka radykalna, filozofia form symbolicznych, fenomenologia, strukturalizm i poststrukturalizm, [K_W02, K_W03, K_W05] W2, rozumie kryteria podziału na filozofię kontynentalną i analityczną oraz zna argumenty polemiczne i aprobatywne dla tego podziału [K_W05, K_W06] W3, zna w zaawansowanym stopniu filozofię Lorenza, Cassirera, Husserla, Gadamera, Foucaulta, Rortego, Deleuze’a [K_W03, K_W05] Umiejętności: U1, potrafi wyszukiwać i analizować teksty filozoficzne oraz poprawnie stosować terminologię właściwą dla filozofii kontynentalnej [K_U01, K_U02, K_U03] U2, potrafi formułować i komunikować podstawowe zagadnienia z zakresu filozofii kontynentalnej [K_U04, K_U05] U3, potrafi merytorycznie argumentować oraz samodzielnie tworzyć prace pisemne z wykorzystaniem źródeł [K_U06, K_U07] Kompetencje społeczne: K1, ma świadomość zachodniego dziedzictwa społeczno-kulturowego, obejmującego idee nowoczesności, podmiotu, krytyki filozoficznej, transcendentalizmu [K_K02] K2, jest gotów do przestrzegania przyjętych środowisku naukowym norm postępowania, w szczególności do respektowania norm prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej [K_K05]
12	Sposób weryfikacji efektów uczenia się (oddzielnie dla każdego efektu)	W1, ocena aktywności na zajęciach, pisemna praca zaliczeniowa W2, ocena aktywności na zajęciach, pisemna praca zaliczeniowa W3, ocena aktywności na zajęciach, pisemna praca zaliczeniowa U1, pisemna praca zaliczeniowa U2, pisemna praca zaliczeniowa, ocena aktywności na zajęciach U3, pisemna praca zaliczeniowa, ocena aktywności na zajęciach K1, pisemna praca zaliczeniowa, ocena udziału w dyskusjach K2, pisemna praca zaliczeniowa
13	Metody dydaktyczne	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, analiza tekstu dyskusja,

14	(1) Metody oceniania (2) Kryteria oceniania	1) ocena aktywności na zajęciach, ocena znajomości analizowanych tekstów i podejmowanej problematyki, praca pisemna 2) pozytywna ocena z udziału bieżącego w zajęciach oraz z pracy pisemnej
----	--	---